

دانشکده علوم پایه
گروه ریاضی کاربردی

یک روش هم محلی گسسته برای حل معادلات انتگرال-دیفرانسیل فردهلم با هسته منفرد ضعیف

نگارش:

نادر جلیلیان

استاد راهنما: دکتر حمید صفدری

استاد مشاور: دکتر حمید مسگرانی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته ریاضی کاربردی

مهر ۱۳۹۲

باسمه تعالی

تعهدنامه اصالت اثر

اینجانب نادر جلیلیان متعهد می‌شوم که مطالب مندرج در این پایان نامه حاصل کار پژوهشی اینجانب است و دستاوردهای پژوهشی دیگران که در این پژوهش از آنها استفاده شده است، مطابق مقررات ارجاع و در فهرست منابع و مأخذ ذکر گردیده است. این پایان نامه قبلاً برای احراز هیچ مدرک هم سطح یا بالاتر ارائه نشده است. در صورت اثبات تخلف (در هر زمان) مدرک تحصیلی صادر شده توسط دانشگاه از اعتبار ساقط خواهد شد.

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به دانشگاه تربیت مدرس شهید رجایی است.

نام و نام خانوادگی: نادر جلیلیان
امضاء

تأيدیه هیأت داوران

تقدیم به

هر آنکس که مرا ذره ای علم آموخت.

تقدیر و تشکر

من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق

”هر کس از بندگان خداوند تشکر نکند از خداوند تشکر نکرده است“

اینک که به فضل خداوند این پایان نامه به سرانجام رسیده است، وظیفه خود می‌دانم از زحمات بی دریغ اساتید و سروران گرامی که در اجرای این پایان نامه مرا یاری فرموده‌اند قدردانی کنم. به ویژه از استاد ارجمندم جانب آقای دکتر حمید صفدری به خاطر زحمات و راهنمایی‌های فراوانشان، با سمت استاد راهنما و جانب آقای دکتر حمید مسگرانی به عنوان استاد مشاور، کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم. همچنین از اساتید بزرگوار آقایان دکتر رضا ملاپور اصل و دکتر محسن شاهرزایی که زحمت داوری این پایان نامه را متقبل شده‌اند، نهایت تشکر را دارم.

همواره از خداوند متعال سلامتی و توفیق روز افزون این عزیزان را خواهانم.

چکیده

برای حل معادلات انتگرال دیفرانسیل فردهلم خطی با هسته منفرد ضعیف به فرم

$$u^{(n)}(t) = \sum_{i=0}^{n-1} a_i(t)u^{(i)}(t) + \sum_{i=0}^{n-1} \int_a^b g_i(t,s)k_i(t,s)u^{(i)}(s)d(s) + f(t)$$

یک روش هم محلی گسسته را بررسی می‌کنیم.

ابتدا معادله انتگرال را با استفاده از تغییر متغیر بازنویسی می‌کنیم، و روش هم محلی را روی یک شبکه مدرج به کار می‌بریم که تقریب همگرایی کلی به دست می‌آید. سپس برای مقادیر خاصی از پارامترها یک دامنه همگرایی بهینه از روش عددی طرح شده به دست می‌آوریم. در پایان برخی از نتایج تئوری بیان شده، توسط یک مثال عددی نشان داده شده است.

واژه‌های کلیدی: معادلات انتگرال-دیفرانسیل با هسته منفرد ضعیف، روش کالوکیشن گسسته، انتگرال ضربی، شبکه بندی مدرج، درونیابی چندجمله‌ای تکه‌ای

فهرست مطالب

لیست جداول

لیست تصاویر

فصل ۱

جبر خطی

۱.۱ مقدمه

نظریه معادلات انتگرال از مهمترین شاخه‌های آنالیز ریاضی است و بواسطه تبدیل مسائل مقدار مرزی در تئوری معادلات با مشتقات جزئی و کارایی آن در اکثر شاخه‌های کاربردی ریاضی و فیزیک و همچنین در شاخه‌های مکانیک مانند سازه‌ها، استخراج معادن، نفت و صنایع مخابرات اهمیت ویژه‌ای به خود اختصاص داده است. معادلات انتگرال دیفرانسیل فردهلم در مدل سازی مسایل فیزیکی زیادی به کار می‌روند که در [۷] کاربردها و منابع زیادی از کاربردهای معادلات انتگرال و انتگرال دیفرانسیل ذکر شده است.

معادله انتگرال دیفرانسیل ولترا توسط مولفان زیادی کار شده است ([۵، ۷]). اما به معادلات نوع فردهلم توجه کمتری شده است. برخی آثار در مورد معادلات انتگرال دیفرانسیل فردهلم با هسته هموار وجود دارد ([۲، ۷]). تعداد خیلی کمی نوشته در مورد معادلات انتگرال دیفرانسیل فردهلم با هسته منفرد ضیف وجود دارد ([۱۵، ۱۶]).

در [۸] روشی برای حل عددی معادلات انتگرال دیفرانسیل فردهلم با هسته منفرد ضعیف، به روش هم محلی با استفاده از چند جمله‌های تکه‌ای بررسی شده است. همچنین در [۹] نیز حل عددی این معادلات به روش هم محلی و با استفاده از اسپلاین‌ها بررسی شده است. در [۱۰] نیز برای حل این معادلات از روش گالرکین استفاده شده است.

تعاریف و مطالب این فصل عمدتاً از مراجع [؟، ؟، ؟، ؟، ؟] آورده شده است.

۱.۱.۱ تعاریف

تعریف ۱.۱.۱. فرض کنید K مجموعه ای از اسکالرهایی حقیقی $\mathbb{R}$ یا مختلط $\mathbb{C}$ و V مجموعه ای از بردارهای غیر تهی با دو عمل جمع و ضرب اسکالر به صورت باشد:

$$\forall u \forall v (u, v \in V \Rightarrow u + v \in V)$$

$$\forall u \forall k (u \in V, k \in K \Rightarrow ku \in V)$$

در این صورت V را یک فضای خطی یا فضای برداری روی میدان K گوئیم هرگاه شرطهای زیر برقرار باشند:

$$۱ - \forall u \forall v \forall w [u, v, w \in V \Rightarrow (u + v) + w = u + (v + w)]$$

$$۲ - \exists \bullet \forall u [u \in V; \bullet \in V \Rightarrow u + \bullet = u]$$

$$۳ - \forall u \exists -u [u \in V; (-u) \in V \Rightarrow u + (-u) = \bullet]$$

$$۴ - \forall u \forall v [u, v \in V \Rightarrow u + v = v + u]$$

$$۵ - \forall u \forall v \forall k [u, v \in V; k \in K \Rightarrow k(u + v) = ku + kv]$$

$$۶ - \forall u \forall a \forall b [u \in V; a, b \in K \Rightarrow (a + b)u = au + bu]$$

$$۷ - \forall u \forall a \forall b [u \in V; a, b \in K \Rightarrow (ab)u = a(bu)]$$

$$۸ - \exists \mathbf{1} \forall u [u \in V; \mathbf{1} \in V] \Rightarrow \mathbf{1}u = u$$

مشاهده می‌گردد که چهار خاصیت اول بیانگر یک گروه آبلی با عمل جمع می‌باشد، پس یک فضای برداری خود یک گروه آبلی می‌باشد.

تعریف ۲.۱.۱. مجموعه بردارهای V مستقل خطی نامیده می‌شوند اگر $\sum_{i=1}^k c_i v_i = \bullet$ باشد، داشته باشیم $c_i = \bullet$ ، در غیر این صورت آنها را وابسته خطی می‌نامیم.

تعریف ۳.۱.۱. یک نرم برداری روی $\mathbb{R}^n$ تابعی است از $\mathbb{R}^n$ به توی $\mathbb{R}$ که در خواص زیر صدق می‌کند:

$$\|\cdot\|: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$$

$$۱ - \forall X [X \in \mathbb{R}^n \implies \|X\| \geq ۰]$$

$$۲ - \forall X [X \in \mathbb{R}^n \implies (X = (۰, \dots, ۰) = ۰ \iff \|X\| = ۰)]$$

$$۳ - \forall X \forall \lambda [(X \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}) \implies \|\lambda X\| = |\lambda| \cdot \|X\|]$$

$$۴ - \forall X \forall Y [X \in \mathbb{R}^n, Y \in \mathbb{R}^n] \implies \|X + Y\| \leq \|X\| + \|Y\|$$

تعریف ۴.۱.۱. اگر تابعی در خاصیت دوم از خواص نرم صدق نکند، شبه نرم^۱ نامیده می‌شود.

تعریف ۵.۱.۱. برای بردار $X = (x_1, x_2, \dots, x_n)^t$ ، نرم‌های برداری به صورت زیر تعریف می‌شوند:

۱. نرم L_1 :

$$\|X\|_1 = \sum_{i=1}^n |x_i|$$

۲. نرم L_2 :

$$\|X\|_2 = \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^2 \right)^{\frac{1}{2}}$$

که نرم L_2 را نرم اقلیدسی گویند.

۳. نرم L_p :

$$\|X\|_p = \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^p \right)^{\frac{1}{p}}$$

۴. نرم L_∞ :

$$\|X\|_\infty = \max_i |x_i|$$

لم ۶.۱.۱. (نامساوی کوشی-شوارتز)^۲ به ازای هر دو بردار X و Y از $\mathbb{R}^n$ داریم:

$$\sum_{i=1}^n |x_i y_i| \leq \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^2 \right)^{\frac{1}{2}} \left(\sum_{i=1}^n |y_i|^2 \right)^{\frac{1}{2}} = \|X\|_2 \|Y\|_2$$

^۱Semi norm

^۲cauchy-schwarz

تعریف ۷.۱.۱. تابع $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ با خواص زیر، یک ضرب داخلی است:

$$۱ - \forall X (X \in \mathbb{R}^n \implies (X, X) \geq ۰)$$

$$۲ - \forall X (X \in \mathbb{R}^n \implies (X = ۰ \iff (X, X) = ۰))$$

$$۳ - \forall X \forall Y \forall \alpha ((X, Y \in \mathbb{R}^n, \alpha \in \mathbb{R}) \implies (\alpha X, Y) = \alpha(X, Y))$$

$$۴ - \forall X \forall Y (X, Y \in \mathbb{R}^n \implies (X, Y) = (Y, X))$$

$$۵ - \forall X \forall Y \forall Z (X, Y, Z \in \mathbb{R}^n \implies (X + Y, Z) = (X, Z) + (Y, Z))$$

تعریف ۸.۱.۱. برای هر ضرب داخلی، یک نرم به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\|X\| = (X, X)^{\frac{1}{2}}$$

تعریف ۹.۱.۱. دنباله X_n کوشی است هرگاه:

$$\forall \epsilon > ۰ \exists m, n \in \mathbb{N} \text{ if } m, n > N \implies d(x_m, x_n) < \epsilon$$

هر دنباله همگرا کوشی است ولی هر دنباله کوشی لزوماً همگرا نیست.

تعریف ۱۰.۱.۱. فضایی که در آن هر دنباله کوشی، همگرا باشد را فضای کامل گویند. مانند فضای $\mathbb{R}^k$ و فضای فشرده^۳.

تعریف ۱۱.۱.۱. یک فضای نرم دار خطی کامل را فضای باناخ^۴ گوئیم.

تعریف ۱۲.۱.۱. یک فضای ضرب داخلی کامل را فضای هیلبرت می‌نامیم. از تعریف چنین بر می‌آید که فضای ضرب داخلی V فضای هیلبرت است هر گاه یک فضای باناخ تحت نرم القایی توسط ضرب داخلی باشد.

مثال: فضای خطی $L^2[a, b]$ همراه با ضرب داخلی $\langle x, y \rangle = \int_a^b x(t)y(t)dt$ یک فضای هیلبرت است.

تعریف ۱۳.۱.۱. در فضای ضرب داخلی X دو عضو x, y را بر هم عمود گوئیم و با نماد $x \perp y$ نمایش می‌دهیم هرگاه $\langle x, y \rangle = ۰$ برقرار باشد.

^۳Impact

^۴Banach

تعریف ۱۴.۱.۱. زیر مجموعه S از فضای ضرب داخلی X را متعامد گوئیم هرگاه:

$$\forall x, y \in S \quad \langle x, y \rangle = 0$$

تعریف ۱۵.۱.۱. زیر مجموعه متعامد S از فضای داخلی X را متعامد یکه گوئیم هرگاه:

$$\forall x \in S \quad \|x\| = 1$$

تعریف ۱۶.۱.۱. مکمل متعامد زیر مجموعه S از فضای ضرب داخلی X را با $S^\perp$ نمایش می دهیم، و عبارت است از مجموعه‌ی عضوهایی از X که بر S عمود باشد:

$$S^\perp = \{y \in X | y \perp S\}$$

تعریف ۱۷.۱.۱. برای $1 \leq p < \infty$ فرض کنیم $L^p(\mathbb{R})$ عبارتست از فضای همه توابع اندازه پذیر روی $\mathbb{R}$ بطوری که:

$$\|f\|_p = \begin{cases} (\int_{\mathbb{R}} |f(x)|^p dx)^{\frac{1}{p}} < \infty & \text{if } 1 \leq p < \infty \\ \sup_{x \in (a,b)} f(x) < \infty & \text{if } p = \infty \end{cases}$$

اگر $p = 2$ آنگاه $L^2(\mathbb{R})$ فضای همه توابع انتگرال پذیر مربعی با ضرب داخلی و با نرم زیر

خواهد بود:

$$\langle f, g \rangle = \int_{\mathbb{R}} f(x) \bar{g}(x) dx$$

$$\|f\|_2^2 = \langle f, f \rangle = \int_{\mathbb{R}} |f(x)|^2 dx$$

تعریف ۱۸.۱.۱. $C[a, b]$ عبارتست از فضای باناخ تمام توابع پیوسته $\mathbb{R} \rightarrow [a, b] : x$ با نرم زیر:

$$\|x\| = \|x\|_{C[a,b]} = \max_{t \in [a,b]} |x(t)| ; \quad x \in C[a, b]$$

تعریف ۱۹.۱.۱. $C^1[a, b]$ عبارت است از فضای باناخ مشتق پذیر پیوسته $\mathbb{R} \rightarrow [a, b] : x$ با نرم زیر:

$$\|x\|_{C^1[a,b]} = \|x\|_{C[a,b]} + \|x'\|_{C[a,b]} ; \quad x \in C^1[a, b]$$

تعریف ۲۰.۱.۱. $L^\infty(a, b)$ عبارت است از مجموعه توابع اندازه پذیر $\mathbb{R}$ به $x : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ طوری که :

$$\inf_{\Omega \subset [a,b]; \mu(\Omega)=\cdot} \sup_{t \in [a,b] \cap \Omega} |x(t)| < \infty$$

به طوری که $\mu(\Omega)$ اندازه لبسگو^۵ از مجموعه Ω باشد.

تعریف ۲۱.۱.۱. فرض کنید X و Y فضاهای باناخ هستند. $\mathcal{L}(X, Y)$ عبارت است از فضای باناخ همه عملگرهای پیوسته خطی $A : X \rightarrow Y$ با نرم زیر :

$$\|A\| = \|A\|_{\mathcal{L}(x,y)} = \sup_{x \in X, \|x\| \leq 1} \|Ax\| = \sup_{x \in X, x \neq \cdot} \frac{\|Ax\|}{\|x\|}; (A \in \mathcal{L}(X, Y))$$

قضیه ۲۲.۱.۱. فرض کنید X, Y, Z فضاهای نرم دار باشند و $A : X \rightarrow Y$ و $B : Y \rightarrow Z$ عملگرهای خطی کراندار باشند. آنگاه ضرب $BA : X \rightarrow Z$ فشرده است اگر یکی از دو عملگر A یا B فشرده باشد.

قضیه ۲۳.۱.۱. (متناوب فردهلم)^۶ فرض کنید X یک فضای باناخ باشد، و $A \in \mathcal{L}(X, Y)$ یک عملگر فشرده باشد. آنگاه معادله $x = Ax + g$ که $g \in X$ یک جواب یکتای $x \in X$ دارد، اگر و فقط اگر معادله همگن $z = Az$ فقط دارای جواب بدیهی $z = \cdot$ باشد. در چنین حالتی، عملگر $I - A$ دارای معکوس کراندار $(I - A)^{-1} \in \mathcal{L}(X, X)$ خواهد بود.

تعریف ۲۴.۱.۱. فرض کنیم X و Y دو زیر مجموعه از فضای برداری باشند، منظور از یک نگاشت^۷ یعنی به هر عضو X عضوی یکتا از Y نسبت دهیم. به چنین نگاشتی یک عملگر^۸ می گویند، و به صورت معادله عملگری $yx = \tau x$ نوشته می شود که در آن τ یک نگاشت از X به Y می باشد. به مجموعه اعضایی که عملگر τ روی آنها تعریف شده است، دامنه عملگر گفته می شود و با $D(\tau)$ نشان می دهیم.

^۵Lebesgue

^۶Fredholm alternative

^۷Mapping

^۸Operator

تعریف ۲۵.۱.۱. عملگر τ را خطی گوئیم هرگاه دامنه اش یک فضای خطی باشد و برای هر $\alpha, \beta \in F$ و $x, y \in D(\tau)$ داشته باشیم:

$$\tau(\alpha x + \beta y) = \alpha \tau x + \beta \tau y$$

تعریف ۲۶.۱.۱. عملگر τ را یک به یک گوئیم اگر:

$$\tau x_1 = \tau x_2 \implies x_1 = x_2$$

تعریف ۲۷.۱.۱. عملگر τ را پوشا گوئیم هرگاه:

$$\forall y \in Y, \exists x \in X \implies y = \tau x$$

قضیه ۲۸.۱.۱. اگر $\tau : X \rightarrow Y$ یک به یک و پوشا باشد، آنگاه τ معکوس پذیر است.

تعریف ۲۹.۱.۱. فرض کنیم X و Y دو فضای خطی نرم دار باشند. عملگر خطی $\tau : X \rightarrow Y$ را کراندار می گوئیم اگر $c < \infty$ وجود داشته باشد به طوری که برای هر $x_1, x_2 \in X$ داشته باشیم:

$$\|\tau x_1 - \tau x_2\| \leq c \|x_1 - x_2\|$$

به این رابطه، پیوستگی لیب شوتس^۹ می گویند. و به مقدار $c = \inf \mu(\tau)$ کران عملگر τ روی X می گویند.

تعریف ۳۰.۱.۱. (تابع هموار) تابع $f : \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}^n$ را هموار نامند اگر مشتق های جزئی آن از هر مرتبه ای موجود و پیوسته باشند.

تعریف ۳۱.۱.۱. عملگر τ در x را پیوسته گوئیم اگر برای هر دنباله ی x_n همگرا به x داشته باشیم:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|\tau x_n - \tau x\| = 0$$

قضیه ۳۲.۱.۱. عملگر خطی τ پیوسته است اگر و فقط اگر کراندار باشد.

تعریف ۳۳.۱.۱. فرض کنید X, Y, U و V فضاهای باناخ باشند. یک عملگر خطی $T : X \rightarrow Y$ فشرده نامیده می شود اگر زیر مجموعه کراندار X را روی زیر مجموعه نسبتا کراندار Y بنگارد. به

^۹Lipschutz

طور معادل، $T : X \rightarrow Y$ فشرده است اگر برای هر دنباله کراندار $(u_n) \subset X$ ، دنباله (Tu_n) شامل یک زیر دنباله باشد که در Y همگراست. عملگرهای فشرده خطی کراندار هستند. همچنین برای عملگرهای فشرده خطی $T_1, T_2 : X \rightarrow Y$ و $\alpha_1, \alpha_2 \in K$ ، عملگر $\alpha_1 T_1 + \alpha_2 T_2$ فشرده است.

همچنین اگر $T : X \rightarrow Y$ یک عملگر فشرده خطی، و $A : U \rightarrow X$ و $B : Y \rightarrow V$ عملگرهای کراندار خطی باشند، آنگاه عملگرهای $T : X \rightarrow Y$ و $BT : X \rightarrow V$ فشرده هستند.

تعریف ۳۴.۱.۱. فرض کنید x_n یک دنباله از اعداد حقیقی باشد که به حد $\bar{x}$ میل کند. گوییم نرخ همگرایی حداقل خطی است اگر عدد ثابت $c < 1$ و عدد صحیح N وجود داشته باشد به طوری که:

$$|x_{n+1} - \bar{x}| \leq c|x_n - \bar{x}|, \quad (n \geq N)$$

تعریف ۳۵.۱.۱. نرخ همگرایی حداقل فوق خطی است اگر یک دنباله λ_n همگرا به صفر و یک عدد صحیح N وجود داشته باشد به طوری که:

$$|x_{n+1} - \bar{x}| \leq \lambda_n |x_n - \bar{x}|, \quad (n \geq N)$$

تعریف ۳۶.۱.۱. نرخ یا سرعت همگرایی حداقل از مرتبه ۲ است اگر یک ثابت c (نه لزوماً کمتر از یک) و یک عدد صحیح N وجود داشته باشد به طوری که:

$$|x_{n+1} - \bar{x}| \leq c|x_n - \bar{x}|^2, \quad (n \geq N)$$

حال به طور کلی می توان مرتبه همگرایی را به صورت زیر تعریف کرد.

تعریف ۳۷.۱.۱. می گوییم نرخ یا سرعت همگرایی حداقل از مرتبه p است اگر اعداد ثابت و مثبت c و p و عدد صحیح N وجود داشته باشند، به طوری که:

$$|x_{n+1} - \bar{x}| \leq c|x_n - \bar{x}|^p, \quad (n \geq N)$$

تعریف ۳۸.۱.۱. (اوی بزرگ (O)): اگر $f(h)$ و $g(h)$ دو تابع از h باشند، و $g(h) \neq 0$ داشته باشیم:

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(h)}{g(h)} = c \neq 0$$

در این صورت گوئیم $f(h) = O(g(h))$

در حالت خاصی که $g(h) = h^p$ ، که در آن p عدد حقیقی مثبتی است، داریم:

$$f(h) = O(h^p)$$

هرچه p بزرگتر باشد $f(h)$ سریعتر به صفر میل می‌کند.

تعریف ۳۹.۱.۱. (اوی کوچک (o)): اگر $f(h)$ و $g(h)$ دو تابع از h باشند، و همواره $g(h) \neq 0$ و داشته باشیم:

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(h)}{g(h)} = 0$$

در این صورت گوئیم $f(h) = o(g(h))$ و اگر $g(h) = h^p$ آن گاه: $f(h) = o(h^p)$ به عبارت دیگر، $f(h)$ سریعتر از h^p به صفر میل می‌کند.

۲.۱.۱ فضای وزن دار $C^{m,v}(0, 1)$

برای $m \geq 1$ و $v < 1$ ، فضای توابع $C^{m,v}(0, 1)$ عبارت است از توابع $f \in C^m(0, 1)$ که در نامساوی زیر صدق می‌کنند:

$$|f^{(j)}(x)| \leq c_f \begin{cases} 1 & ; j + v - 1 < 0 \\ 1 + |\log \rho(x)| & ; j + v - 1 = 0 ; 0 < x < 1 ; j = 0, \dots, m \\ \rho(x)^{-j-v+1} & ; j + v - 1 > 0 \end{cases}$$

که در آن $\rho(x) = \min\{x, 1-x\}$ فاصله $x \in (0, 1)$ تا مرز بازه $(0, 1)$ است. حال توابع وزن^{۱۱} زیر را معرفی می‌کنیم:

$$\omega_\lambda(x) = \begin{cases} 1 & ; \lambda < 0 \\ 1/(1 + |\log \rho(x)|) & ; \lambda = 0 ; 0 < x < 1 ; \lambda \in \mathbb{R} \\ \rho(x)^\lambda & ; \lambda > 0 \end{cases}$$

که از نرم زیر استفاده می‌کنند:

^{۱۱}Weighted Space

^{۱۱}weight functions

$$\|f\|_{C^{m,v}(\cdot, \cdot)} = \sum_{j=0}^m \sup_{\cdot < x < \cdot} \omega_{j+v-1}(x) |f^{(j)}(x)|$$

و $C^{m,v}(\cdot, \cdot)$ یک فضای باناخ است.

۲.۱ شبکه بندی‌ها

برای یک $N \in \mathbb{N}$ داده شده، فرض می‌کنیم

$$\Pi_N = \{t_\cdot, t_1, \dots, t_N : \cdot = t_\cdot < t_1 < \dots < t_N = T\} \quad (1.1)$$

یک افراز^{۱۲} (شبکه بندی) از بازه $[\cdot, T]$ (برای سادگی در نماد گذاری از اندیس N در $t_n = t_n^{(N)}$ که نشان دهنده تعلق نقاط گره به N است، صرف نظر کرده ایم) باشد.

تعریف ۱.۲.۱. یک شبکه را منظم^{۱۳} نامیم اگر وقتی که $N \rightarrow \infty$ آن گاه:

$$\max_{n=1, \dots, N} (t_n - t_{n-1}) \rightarrow \cdot \quad (2.1)$$

یک دنباله از شبکه‌ها برای $[\cdot, T]$ شبه یکنواخت^{۱۴} نامیده می‌شود اگر یک ثابت Θ مستقل از N وجود داشته باشد به طوری که:

$$\max_{n=1, \dots, N} (t_n - t_{n-1}) / \min_{n=1, \dots, N} (t_n - t_{n-1}) \leq \Theta ; n \in \mathbb{N} \quad (3.1)$$

از نماد $\Pi_N = \Pi_{N, \Theta}$ برای شبکه شبه یکنواخت استفاده می‌کنیم. اگر $\Theta = 1$ آنگاه $\Pi_{N, 1}$ یک شبکه یکنواخت است.

تعریف ۲.۲.۱. اگر نقاط گره Π_N توسط رابطه زیر داده شوند:

$$t_n = T \left(\frac{n}{N}\right)^r ; \quad r \geq 1 ; \quad n = \cdot, 1, \dots, N \quad (4.1)$$

آنگاه $\Pi_N = \Pi_N^r$ یک شبکه مدرج^{۱۵} نامیده می‌شود.

^{۱۲}Grid

^{۱۳}-Regular

^{۱۴}Quasi-uniform

^{۱۵}Graded grid